DOMSTOLENS KENDELSE (Fjerde Afdeling)
12. november 1998 *

I sag C-162/98,

angående en anmodning, som Oberlandesgericht Köln (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende bødesag mod

Hans-Jürgen Hartmann

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4, stk. 1, i aftalen af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje, som er indgået af regeringerne for Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene (*Bundesgesetzblatt* 1994 II, s. 1768),

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. J. G. Kapteyn (refererende dommer), og dommerne J. L. Murray og H. Ragnemalm,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer
justitssekretær: R. Grass,

efter at have hørt generaladvokaten,

* Processprog: tysk.

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved kendelse af 13. marts 1998, indgået til Domstolen den 27. april 1998, har Oberlandesgericht Köln i medfør af EF-traktatens artikel 177 forelagt et spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 4, stk. 1, i aftalen af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje, der er indgået af regeringerne for Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene (*Bundesgesetzblatt* 1994 II, s. 1768, herefter »aftalen«).

2 Spørgsmålet er rejst under en sag om bøder, der er blevet pålagt Hans-Jürgen Hartmann for overtrædelser af Autobahngebührengesetz (lov om motorvejsafgifter).

3 Efter tiltaltes og anklagemyndighedens appel af Amtsgericht Köln's dom af 15. september 1997 afsagde Oberlandesgericht Köln den nævnte kendelse, hvis konklusion lyder således:

»I henhold til EØF-traktatens artikel 177, stk. 3, forelægges sagen for De Europæiske Fællesskabers Domstol til afgørelse af følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 4, stk. 1, i aftalen ...:

Finder afgiftsfritagelsen for køretøjer tilhørende 'vejvæsenet' kun anvendelse på motorkøretøjer, der tilhører lokale myndigheder, eller tillige på køretøjer,

der tilhører private virksomheder, som arbejder efter opdrag fra lokale myndigheder,

og såfremt sidstnævnte er tilfældet,

finder afgiftsfritagelsen kun anvendelse på kørsel, der foretages i dette øjemed, eller generelt på kørsel foretaget med de pågældende køretøjer, dvs. også på arbejdskørsel?«

4 Aftalens artikel 4, stk. 1, bestemmer:

»Køretøjer tilhørende forsvaret, civilforsvaret, brandvæsenet og andre beredskabstjenester, ordensmagten og vejvæsenet er fritaget for afgiften i henhold til artikel 3.«

5 Ifølge aftalens artikel 2, stk. 1, finder de definitioner, som er indeholdt i artikel 2 i Rådets direktiv 93/89/EØF af 25. oktober 1993 om opkrævning i medlemsstaterne af afgifter på visse køretøjer, der anvendes til vejgodstransport, samt af vejafgifter og brugsafgifter for benyttelse af visse infrastrukturer (EFT L 279, s. 32, herefter »direktivet«), anvendelse på aftalen.

6 Direktivets artikel 2 definerer begreberne »motorvej«, »vejafgift«, »brugsafgift« og »køretøj«.

7 Ifølge direktivets artikel 8, stk. 1, »[kan] to eller flere medlemsstater ... samarbejde om at indføre en fælles brugsafgiftsordning på deres samlede område. I så fald inddrager medlemsstaterne Kommissionen snævert i udarbejdelsen af den fælles brugsafgiftsordning samt i tilrettelæggelse af ordningens senere funktion og eventuelle ændringer«.

8 Indledningsvis bemærkes, at Domstolen ifølge traktatens artikel 177 har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af traktaten og om gyldigheden og fortolkningen af retsakter udstedt af Fællesskabets institutioner.

9 I den foreliggende sag har den nationale ret anmodet Domstolen om at udtale sig om fortolkningen af en bestemmelse i en aftale, som er indgået af visse medlemsstater. Det fremgår hverken af forelæggelseskendelsens begrundelse eller ordlyd, at det forelagte spørgsmål vedrører fortolkningen af EF-traktaten eller gyldigheden eller fortolkningen af retsakter udstedt af Fællesskabets institutioner.

10 Ganske vist henviser aftalens præambel til direktivet, efter hvis artikel 8 to eller flere medlemsstater kan samarbejde om at indføre en fælles brugsafgiftsordning, såfremt visse yderligere betingelser er opfyldt ud over dem, som gælder for medlemsstaternes individuelle opkrævning af sådanne afgifter.

11 Den omstændighed alene, at medlemsstaterne efter denne bestemmelse har mulighed for at samarbejde på det nævnte område, er imidlertid ikke tilstrækkelig til, at en aftale, der er indgået med henblik herpå, kan anses for at udgøre en del af fællesskabsretten, som Domstolen har kompetence til at fortolke.

12 Den eneste forskel på bestemmelserne i en sådan aftale og lovbestemmelser i øvrigt, som medlemsstaterne kan vedtage individuelt i medfør af direktivet, og som Domstolen ikke har kompetence til at fortolke, når den behandler en sag efter traktatens artikel 177, er nemlig, at bestemmelserne træffes i fællesskab.

13 En sådan kompetence for Domstolen kan heller ikke udledes af henvisningen i aftalens artikel 2, stk. 1, til definitionerne i direktivets artikel 2, da begrebet »vejvæsenet« ikke er indeholdt i disse definitioner.

14 Det må derfor i medfør af procesreglementets artikel 92 og artikel 103, stk. 1, fastslås, at Domstolen klart ikke har kompetence til at besvare den anmodning om en præjudiciel afgørelse, som er indgivet af Oberlandesgericht Köln.

Sagens omkostninger

15 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

Domstolen har klart ikke kompetence til at besvare den anmodning om en præjudiciel afgørelse, som Oberlandesgericht Köln har indgivet ved kendelse af 13. marts 1998.

Således bestemt i Luxembourg den 12. november 1998.

R. Grass — P. J. G. Kapteyn

Justitssekretær — Formand for Fjerde Afdeling